

дріе и любовь; и кардинали-тѣ сж апостолескы наслѣдници само когато съревнувать добродѣтели-тѣ и набожность-тѣ на Апостолы-тѣ. Ако Папата и кардинали-тѣ не испълняватъ длѣжности-тѣ си, но, като оставятъ Христа на странѣ, гонятъ само свѣтескы работы, бляскъ и великолѣпіе (салтанатъ) и съ раскошныя си животъ надминувать и міряны-тѣ даже, — тогава тѣ не сж наслѣдници на Христа или на Петра, или на Апостолы-тѣ, но на Сатанѣ, на Антихриста, на Іудѣ Искаріотскый. Не може ся каза, кога е тѣй, че Папата, *като Папа*, е началникъ на Църквѣ-тѣ. Папата, както сѣкый другъ человекъ, не може да бѣде положително увѣренъ дали той е прѣдопрѣдѣленъ за спасеніе или не, и ако той не е прѣдопрѣдѣленъ, тогази той не само не е глава на Църквѣ-тѣ, но не е нито нейнъ членъ. Папство-то не е необходимо нужно за назиданіе-то на Църквѣ-тѣ. Въ първобытнѣ-тѣ Христіанскѣ църквѣ е имало само двѣ службы, діаконы и презвитеры, а сичко-то друго е было измыслено отъ по-послѣ отъ хора-та. Ако апостоли-тѣ и истинни-тѣ священници сж наблюдавали Църквѣ-тѣ прѣди ввожданіе-то на папство-то, тѣ можтъ пакъ да ѣж наблюдавать, макаръ и да нѣма Папѣ до второ пришествіе. Послушаніе, спорѣдъ Гуса, е самоволно-то дѣйствіе на едно словесно сжщество чрѣзъ което человекъ ся покорява самоволно и разумно на по-горни-тѣ си. Отъ това слѣдва че сѣкый който получи заповѣдь отъ